

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/65/2020
Identifikačné číslo spisu: 1218202733
Dátum vydania rozhodnutia: 20.01.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1218202733.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: Advokátska kancelária JUDr. Radomír Bžán, s. r. o., so sídlom Nám. Ľ. Štúra 2, 821 02 Bratislava, IČO: 36 861 227, zast. Mgr. Petronela Zavacká, advokátka, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 2, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: MH Manažment, a. s., so sídlom Trnavská cesta 100, 821 01 Bratislava, zast. TaylorWessing e/n/w/c advokáti s. r. o., so sídlom Panenská 6, 811 03 Bratislava, IČO: 35 905 832 v konaní o 13.144,79 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 23Cb/72/2018, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Cob/233/2019-427 zo dňa 27. marca 2020, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a .

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením zo dňa 25. novembra 2019, č. k. 23Cb/72/2018-388, konanie vedené na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 23Cb/72/2018 prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I o návrhu na vydanie medzitýmneho rozsudku pod sp. zn. 32Cb/158/2018.

2. Žalobca sa podanou žalobou doručenou súdu dňa 20.3.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 13.144,79 eur s príslušenstvom. Žalovaný podaním zo dňa 31.10.2019 navrhol prerušiť toto konanie podľa ust. § 164 zákona č. 160/2015 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), keďže na Okresnom súde Bratislava I sa rieši prejudiciálna otázka platnosti Zmluvy o poskytovaní právnych služieb, ktorá môže mať vplyv na toto konanie, zároveň dal do pozornosti, že v konaní na tunajšom súde pod sp. zn. 58Cb/48/2019 žalobca sám navrhol prerušiť konanie do právoplatného skončenia konania na Okresnom súde Bratislava

I pod sp. zn. 32Cb/158/2018.

3. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že je potrebné konanie prerušiť, keďže v uvedenom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre konanie na tunajšom súde. V konaní pred Okresným súdom Bratislava I sa rieši otázka, či Zmluva o poskytovaní právnych služieb je platná alebo nie. Preto bol súd prvej inštancie názoru, že prerušením konania sa zabezpečí právna istota tým, že v konaní na Okresnom súde Bratislava I dôjde k ustáleniu, či má žalobca nárok vyplývajúci mu zo zmluvy, resp. či sa plnilo na základe platnej zmluvy, teda tunajší súd bude mať rozhodnutie, kde došlo k vysloveniu názoru na platnosť zmluvy.

4. Na základe uvedeného mal súd prvej inštancie za to, že v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 32Cb/158/2017 sa rieši otázka, ktorá môže mať vplyv na rozhodnutie tunajšieho súdu, preto považoval za potrebné prerušiť konanie do času právoplatného rozhodnutia o medzitémnom rozsudku.

5. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcu uznesením č.k. 2Cob/233/2019-427 zo dňa 27. marca 2020, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh žalovaného na prerušenie konania zamietol.

6. Odvolací súd zhrnul, že žalovaný navrhol konanie prerušiť prvý krát podaním zo dňa 3.5.2018, o ktorom súd prvej inštancie rozhodol tak, že konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I o návrhu na vydanie medzitémneho rozsudku pod sp. zn. 32Cb/158/2018. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd uznesením č.k. 4Cob/200/2018-265 zo dňa 27.12.2018 rozhodnutie zmenil tak, že návrh žalovaného zo dňa 03.05.2018 na prerušenie konania zamietol. Podľa názoru odvolacieho súdu vysloveného v danom uznesení, prerušenie konania by nebolo v súlade so zásadou rýchlej a účinnej ochrany práv strán. Voči rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný, Najvyšší súd Slovenskej republiky toto odmietol.

7. Následne žalovaný podaním doručeným súdu dňa 31.10.2019 navrhol prerušiť konanie podľa § 164 CSP opätovne a to z dôvodu, že na Okresnom súde Bratislava I, pod sp. zn. 32Cb/158/2017 sa rieši prejudiciálna otázka platnosti Zmluvy o poskytovaní právnych služieb, ktorá môže mať vplyv na toto konanie. Žalovaný dal do pozornosti, že v konaní na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 58Cb/48/2019 žalobca sám navrhol takto konanie prerušiť.

8. Odvolací súd uviedol, že ustanovenie § 164 CSP upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania. Súd sa pri uplatňovaní procesného postupu podľa tohto ustanovenia musí spravovať aj požiadavkou zakotvenou v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ukládajúcej povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prieťahov. Takýto právny názor vyslovil odvolací súd v citovanom uznesení č.k. 4Cob/200/2018-265 zo dňa 27.12.2018 vydanom v tomto konaní a ktorým je súd prvej inštancie viazaný. Ak teda súd prvej inštancie opätovne na základe návrhu žalovaného konanie prerušil z dôvodu, že v konaní na Okresnom súde Bratislava I sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre toto konanie, rozhodol tak v rozpore s právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Zdôraznil, že návrh na prerušenie konania bol podaný podľa žalovaného na základe novej skutočnosti (inak by išlo o res iudicata), pričom súd prvej inštancie sa osobitne s týmto dôvodom nevysporiadal, konštatoval iba prebiehajúce spory a nezdôvodnil, čo ho viedlo k odchýleniu od právneho názoru odvolacieho súdu. Podľa žalovaného je novou skutočnosťou, že v konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 58Cb/48/2019 a 22Cb/98/2019 sám žalobca prerušenie konania navrhol a konania boli prerušené.

Odvolací súd bol toho názoru, že skutočnosť, že v iných konaniach došlo na základe súhlasu strán k prerušeniu konania, nie je automaticky dôvodom na prerušenie tohto konania.

10. konštatoval, že neexistuje dôvod na prerušenie konania, pretože konanie prebiehajúce na Okresom súde Bratislava I pod sp. zn. 32Cb/158/2018 nie je konaním o určovacej žalobe a aj súd si v prebiehajúcom konaní rieši otázku platnosti predmetnej zmluvy iba ako otázku prejudiciálnu, pričom vyriešenie tejto otázky je relevantné a právne záväzné len vo vzťahu k tomu konaniu. Podľa súdnej judikatúry „vyčkávanie“ na výsledok iného konania, v ktorom sa rieši otázka platnosti zmluvy len ako otázka predbežná, nemá v zásade oporu v ustanovení § 164 CSP (predtým § 109 ods. 2 písm. c/ OSP). Na záver uviedol, že dôvody, ktoré viedli žalovaného k opätovnému návrhu na prerušenie konania, nie sú dôvodmi zakladajúcimi zákonné predpoklady na prerušenie konania podľa § 164 CSP. Skutočnosť, že prejudiciálnu otázku si môže vyriešiť súd sám, sa nezmenila ani týmito novými skutočnosťami, nie je teda dôvod na odklon od právneho názoru vysloveného v predchádzajúcom uznesení odvolacieho súdu.

11. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie, z obsahu ktorého vyplýva, že jeho prípustnosť vyvodzuje z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP a zároveň aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP.

12. Dovolateľ namietal, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Túto vadu videl dovolateľ v tom, že odvolací súd postupoval v rozpore s ust. § 387 ods. 3 CSP. Mal za to, že odvolací súd sa vôbec nevysporiadal s vyjadreniami a argumentami žalovaného.

13. Okrem dovolacieho dôvodu podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, dovolateľ namietal aj dovolací dôvod podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ CSP, t. j. že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Podľa dovolateľa takou otázkou je, či medzitýmny rozsudok, ktorý dá odpoveď na otázku, či má žalobca nárok na odmenu podľa zmluvy o PPS, v rámci čoho bude nevyhnuté zaoberať sa aj otázkou toho, či je zmluva o PPS platná, bude tvoriť prekážku res iudicata aj pre iné konania. Navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby ho zmenil.

14. K dovolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca s tým, že nie je naplnený dovolací dôvod podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, a rovnako dovolací dôvod podľa ust. § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je neprípustný, resp. nie je vymedzený v súlade so zákonom, na základe čoho by mal dovolací súd dovolanie žalobcu v súlade s ust. § 447 písm. f/ CSP odmietnuť.

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací v zmysle § 35 CSP (ďalej aj „dovolací súd“) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu zastúpená v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť, nakoľko smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

16. V zmysle ustanovenia § 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (ďalej len "zákon č. 62/2020 Z.z."), lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú, b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto

zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

17. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. ustanovenie § 1 písm. a) platí rovnako aj pre lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní; v trestnom konaní to platí len o lehote na podanie opravného prostriedku pre obvineného, jeho obhajcu, poškodeného a zúčastnenú osobu. Zákon č. 62/2020 Z.z. nadobudol účinnosť dňa 27. marca 2020.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené dovolací súd konštatuje, že dovolanie bolo podané žalobcom včas.

19. Dovolanie žalovaný odôvodnil dovolacími dôvodmi uvedenými v § 420 písm. f/ CSP a § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Dovolací súd najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré je prípustné napadnúť týmto mimoriadnym opravným prostriedkom.

20. Podľa § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

21. Podľa § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená, alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

23. Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

24. Podľa § 357 písm. n/ CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a/ a § 164 CSP.

25. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

26. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že odvolací súd dovolaním napadnutým uznesením zmenil uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania do právoplatného skončenia konanie vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 32Cb/158/2018, vydaného podľa § 164 CSP tak, že ho zamietol.

27. Vecou samou sa vo všeobecnosti rozumie nárok uplatňovaný iniciátorom sporu (žalobcom), ktorý predstavuje predmet daného sporu. Rozhodnutím vo veci samej je také rozhodnutie, v ktorom sa súd meritórne zaoberá nárokom, ktorý strana sporu uplatnila, pričom žalobou uplatnený nárok posudzuje podľa hmotného práva.

28. So zreteľom na uvedené dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým súd zmenil procesné uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania tak, že ho zamietol, nemá povahu rozhodnutia vo veci samej, nakoľko sa ním meritórne nerozhodlo o

právach a povinnostiach sporových strán.

29. Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ má zákon na mysli také rozhodnutie, ktorým sa konanie skončilo bez toho, aby sa vec meritórne rozhodla (napr. uznesenie o zastavení odvolacieho konania v dôsledku späťvzatia odvolania, nezaplatenia súdneho poplatku, uznesenie o odmietnutí oneskorene podaného odvolania a pod.). Za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí však rozhodne nemožno považovať uznesenie odvolacieho súdu, ktorým súd zmenil procesné uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania, keďže súd prvej inštancie bude ďalej v konaní pokračovať.

30. So zreteľom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že uznesenie, ktorým odvolací súd v danom prípade zmenil uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania, nie je rozhodnutím vo veci samej a nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie (vo veci vymedzenej žalobou) končí. Keďže z uvedeného dôvodu proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu nie je prípustné dovolanie v zmysle ust. § 420 písm. f/ CSP, dovolací súd dovolanie odmietol ako procesne neprípustné v zmysle § 447 písm. c/ CSP bez skúmania, či v konaní došlo k dovolateľom namietanej nesprávnosti.

31. Dovolateľ ďalej vyvodzoval prípustnosť dovolania aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP. Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 však nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol (okrem iného) podľa § 357 písm. n/ CSP o odvolaní proti uzneseniu, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o prerušení konania. S poukazom na uvedené dovolací súd uzaviera, že v danom prípade nie je dovolanie prípustné ani podľa § 421 CSP.

32. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania Najvyšší súd Slovenskej republiky neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP; § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

33. Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.